ובירושלמי גרסינן בסוף פרק שני שעירים רבי אליעזר שאל פריס הכשרפין ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו בגדים בגלת הכשר ובגלת טומאה מפני שסופן לטמאות טומאה חמורה השיב רבי שמואל קפודקיא מעתה יטמאו אימורים אלא כשפרשו ואפילו תימא דלא פירשו הכהן אין מי חטאת מטמאין

דבר לחזור ולטמאות ממנו :

ומטמא טומאת אוכלין בכביצה · פי' בקונטרס מדקתני לריכה מחשבה ואין לריכה הכשר אלמא בדנקיט ליה בידיה עסקינן דאי מחתא אחרעא אמאי איכא לריכה הכשר ואי דנקיט ליה בפומיה אמאי לריכה מחשבה אין לך מחשבה גדולה מזו וקתני כביצה אין כזית לא וקשה כיון דיש בו כביצה אע"ג דמחית אחרעא מטמא בלא הכשר משום דסופו לטמא טומאה חמורה ולא דמי למחוסר ציצית דבפטים אין ראוי כלל לטמא ומשום הכי לא מבעיא ליה לרבנן בכביצה דנקיט בידיה ורלה לפרש דהייטו טעמא דמשמע ליה דמיירי בנקיט בידיה משום דאז איכא חידוש לאשמועינן דבעי כביצה ולא חשיב כנקיט בפומיה אבל במחית אחרעא פשיטא דבעי כביצה (*ופי' הקונטרס יש ליישב כמו שפירשתי לעיל בהגהה וכן עיקר) :

ומדשיפא ר"מ ריש"א נמי ר"מ · הוה מלי למימר ולימטמיך הא קתני מציעתא האוכל אבר מן החי ממנה סופג את האדבעים והייטו דלא כרבי מאיר דקסבר אינו מוהג אלא *בטהורה בפרק גיד הנשה (חולין דף קנ:) (כדפרישית לעיל) :

חיבורי אוכלין ע"י משקין · פי' בקונטר' חלי זית כבלה מכאן וחלי זית כבלה מכאן ומשקה טופח באמצע וטוגע בשניהן מחברן לטמא אוכלין ומשקין הטוגעין באחד מן האלאין האלו ואין חיבור לטומאה חמורה לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא וכענין זה פירש בהקומץ רבה (מנחות דף כד·) גבי לירוף כלי וחיבור מים מהו דפירש התם בקונטרס כלומר חלי עשרון שנטמא בלירוף כלי מהו שיטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שתי חלאי עשרון בכלי ואין טוגעין ואלי עשרון יש *חוץ לכלי השני וחיבור מים כגון ניעוך לו ליעור מחבר את של חוץ לכלי ואת שבתוך הכלי וטגע טומאה לזה שבכלי שאין טוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי מהו שיטמא זה את של חוץ בחיבור מים ודבר תימה הוא לומר שמשקין מחברין אוכלין לקבל טומאה ולטמא אחרים דאפילו עור אין מלרפו כדאיתא בהעור והרוטב (חולין דף קיז:) ועוד שפירש שמחברין ע"י ניעוך והלא אפי' למים עצמן קי"ל *דאין ניעוך חיבור לטומאה וקלת היה נראה לפרש דמיירי בשנימוחו ע"י המים ונדבקו יחד ומיהו כעין פירוש הקונטרס יש משנה אחת במסכת טהרות (פ"ח מ"ח) עריבה שהיא קטפרס *וניעוך מלמטן ומשקה טופח מלמעלן וג' חתיכות כביצה אין מלטרפות וב' מלטרפות ור' יוסי אומר אף שתים אין מלטרפות אלא א"כ רוצלות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין החרדל מלטרף ובתוספתא *תניא אתרוג שנפרך ותחבו בכוס או בקיסם אינו חיבור שאין חיבורי אדם חיבור עיסה שנילושה במי פירות טהורה שאין לך דבר שהוא מחבר את האוכלין אלא שבעה משקין *ודבר תימה הוא אם אין ליישב

*) פירות מועלת לחבר את הקמח ומאמ לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט [דבר שאדם] אם במי פירות פעמים שמי פירות מחברים שני חלאי זיתים של עיסה במשקים הבאים מזה לזה : **מזה** כאן חוץ לשלש מחנות ביום הכיפורים כ) אף להלן בפרה אדומה כן · תימה הא בפר יום"כ לא ידעי' שאם מחנות אלא מהיקשא דלפר זה פר יום הכיפורים בפרק ב"ש (לעיל דף לט·) כדפירש בקונט' ומספקינן אי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בג"ש או לא ואפי' תימלי לומר דאתא מריבוי דחטאת דבסוף התערובת (לעיל פג·) ההוא נמי היקשא הוא ומאמ ג"ש הוא *ויש לפרש דפרה קדשי בדק הבית היא והשתא נמי אתי שפיר דיליף בג"ש מזרקה של ירושלים אע"ג דשריפת פרה יליפא מהזאתה לקמן בפרק בתרא (דף קיג·) :

*) מי פירות · יעב"ן

הדרן עלך טבול יום

כז א מיי' פ"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה יז :

סח ב מיי' שם הלכה יב אבל לא מליקתה :

[נ"ל אמר ליה מחוסר כו']

סט ג מיי' פי"ח מהלכות אבות הטומאה הלכה ו :

ע ד שם בהשגות :

עא ה מיי' פ"ה מהלכות פרה הלכה ה :

עב ו מיי' פ"ג מהלכות פרה הלכה ב :

[עי' חוס' נזיר כד: בד"ה אמר שמואל וכו' בתכו פירוש על זה]

עיין ל"ק

[נ"ל בבהמה טהורה]

נ"ל חוץ לכלי וחיבור מים כו' נ"ק

[פרק ה דמקשירין מ"ט וכן פ"ח דעוקצות מ"ח]

נ"ל והבלק מלמטלן נ"ק

[דשוקלין פ"ח]

[תולין קנ:]

נדה ב' עוקצות פ"ח משנה ח בכורות י·

[לקיך עיין רבי]

[קושיא בזה תמצא בתוס' תולין קנ· סד"ה ובכי מאיר וע"ש וע"ע תוספות ב"ק עז· ד"ה פרה]

[קדושין לח: וש"נ]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שאין ת"ל וכו' מחוץ למחנה הש"ד :

[נ"ל דתניא]

(טהרות פ"ז)

[נ"ל בבהמה טהורה]

סנהדרין מכ· יומא סח·

גליון הש"ם

גמ' ומאן שמעת ליה וכו' ר"מ · יש לעיין הא מסקינן נעיל דגם לרבנן ס"ל כתנא דבי ר"י ודק בשעיר המשתלח לא כיון דלא חזי בעלמא לקבל טומאה : **רש"י** ד"ה לריכה מחשבה להעמיד פחות מכזית · ק"ל אמאי לא כפסוטו דלריך מחשבה דש"ל יש לו טומאת עלמו לטמא אוכלין ומשקין כיון דסיפו לטמא טומאה חמורה · ובכה בחמת לא כתב רש"י כן :

נ"ל מה כאן חוץ לשלש מחנות אף להלן חוץ לשלש נ"ק

[בס"י שריפת פרה מו']

עיין נ"ק שהאיך

נ"ל ושוד יש לפרש כו' נ"ק

ג) *מחוסר קריבה *לאו כמחוסר מעשה דמי איתיביה *שלשה עשר דברים נאמרו בנבלת עוף טהור וזה אחר מהן צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר *ומטמא טומאת אוכלין בכביצה מאי לאו ר"מ היא לא רבנן היא ג) והא קתני רישא צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר *ומאן שמעת ליה האי סברא ר"מ ומדרישא ר"מ סיפא נמי ר"מ מידי אירייא הא כדאיתא והא כדאיתא והא מדקתני סיפא בשחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה *מאן שמעת ליה האי סברא ר"מ רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אין רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אמר ליה רב המנונא לרבי זירא *לא תיתיב *אברעך עד דאמרת לי הא מילתא נבלת עוף טהור לר"מ מונין ג) לה ראשון ושני או אין מונין ד) ראשון ושני א"לכלהיכא דמטמא אדם במגע מונין בו ראשון ושני כל היכא ה) דאין מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני בעא מיניה רבי זירא ו) מרבי אמי בר חייא ואמרי לה מר' אבין בר כהנא הא *דתנן *חיבורי אוכלין ע"י משקין חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה מונין ז) בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני א"ל *כל היכא דמטמא אדם מונין בו ראשון ושני ח) אין מטמא אדם אין מונין בו ראשון ושני : יצאו אלו ואלו : מה"מ דת"ר *להלן ט) הוא אומר חוץ לג' מחנות כאן למחנה אחת לומר לך °כיון שיצא חוץ למחנה אחת בגדים י) והיא גופה מנלן דת"ר °והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה 'חוץ לג' מחנות אתה אומר חוץ לג' מחנות או אינו אלא יא) מחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה °מחוץ למחנה שאין יב) צריך לומר שהרי כבר נאמר °כאשר שרף את הפר הראשון יג) ליתן לו מחנה שניה כשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן יד) שאצ"ל שהרי כבר נאמר °על שפך הדשן ישרף טו) ליתן לו מחנה שלישית ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא רבי אליעזר אומר נאמר כאן טז) חוץ למחנה ונאמר להלן °חוץ למחנה *מה להלן חוץ לג' מחנות אף כאן חוץ לג' מחנות ומה להלן למזרחה של ירושלים אף

הכי גרסינן אמר ליה מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי : יז) °לריכה מחשבה · להעמיד פחות מכזית ממנה להמצים פחות מכביצה אוכלין לקבל טומאת אוכלין במגע : **ואינה לריכה הכשר** · לטמא לא למים ולא למגע שרץ שמאליה מטמא הואיל וסופה לטמא לטומאה חמורה : **ומטמא טומאת אוכלין בכביצה** · מדקתני לריכה מחשבה ואינה לריכה הכשר אלמא בדנקיט ליה בידיה עסקינן דאי מחתא אחרעא אמאי איכא לריכה הכשר ואי דנקיט לה בפומיה אמאי לריכה מחשבה אין לך מחשבה גדולה מזו וקתני כביצה אין כזית לא : ה"ג שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה : **אלא סברא ר' מאיר** · בפרק חטאת העוף (לעיל סט·): **נבלת עוף טהור לר' מאיר** · דמטמא טומאת אוכלין מאליה בכזית מונין בו ראשון ושני אי לא : **כל היכא דלא מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני** · דגמר מסרן דכתיב ביה מנין ראשון ושני דכתיב (ויקרא יא) כל אשר בתוכו ימטא דהוה ליה הכלי ראשון והאוכל שני ובבלת עוף טהור לא מטמא אדם במגע : **חיבורי אוכלין על ידי משקין** · חלי זית בבלה מכאן וחלי זית בבלה מכאן ומשקה טופח באמצע וטוגע בשניהם מחברן לטמא אוכלין ומשקין הטוגעים באחד מן האלאין האלו : **ואין חיבור לטומאה חמורה** · לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא : ה"ג להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן אתה מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה יכיון שיצא המחנה לבד מחוץ לכל מחנות כו' מנ"ל תיבות והיא גופא נמחק) : יח) אלא חוץ למחנה : יט) שאין ת"ל שהרי תיבות צ"ל נמחק : יג) הראשון תן לו : יד) בדשן שאין ת"ל ותיבות שא"צ נמחק : טו) ישרף תן לו : טז) כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן מחוץ למחנה מה כאן חוץ לג' מחנות אף להלן חוץ לג' מחנות : יז) צריכה · עיין במס' נדה דף נ ברש"י ובתוס' : יח) תנא ואומר להלן : יט) מחוץ למחנה הש"ד : כ) הכיפורים · עיין בתוס' יומא (דף ס"ח) :

שיטה מקובצת

ח) א"ל מחוסר : ב) היא והא מדקתני סיפא שחיטתה ומליקתה מ ט ה ר ת מריפתה מטומאתה מאן שמעת ליה האי סברא ר' מאיר מדסיפא ר"מ רישא נמי ר"מ מידי אירייא סיפא ר"מ רישא רבנן א"ל רב כו' כן גרסת ס"י וכן משמע ברש"י ז"ל והגירסא בעמוד קשה לעמוד עליה : ג) מונין בו ראשון תיבת לה נמחק : ד) מונין בו ראשון : ה) דלא מטמא תיבת דאין נמחק : ו) מר' אבין בר חייא תיבת אמי נמחק: ז) מונין בהן ראשון ושני אי אין מונין בהן ראשון ושני: ח) ושני כל היכא דלא מטמא אדם תיבת אין נמחק: ט) להלן אתה נותן להם ג' מחנות וכאן מחנה אחת א"כ למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך כיון : י) בגדים אמר מר להלן אתה נותן כו' מנ"ל תיבות והיא גופא נמחק : יא) אלא חוץ למחנה : יב) שאין ת"ל שהרי תיבות צ"ל נמחק : יג) הראשון תן לו : יד) בדשן שאין ת"ל ותיבות שא"צ נמחק : טו) ישרף תן לו : טז) כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן מחוץ למחנה מה כאן חוץ לג' מחנות אף להלן חוץ לג' מחנות : יז) צריכה · עיין במס' נדה דף נ ברש"י ובתוס' : יח) תנא ואומר להלן : יט) מחוץ למחנה הש"ד : כ) הכיפורים · עיין בתוס' יומא (דף ס"ח) :

לף כאן סו': יג] ורבנן. דמפקי ליה לקרא לטומאת בגדים ולית להו ג"ם: סיכא שריף להו. לאיזו רוח של ירושלים: לגפונא של ירושלים. שכל מעשה חטאת בגפון: אביי הדשן. גריך שיקדים עם הדשן יד] מוכח שיהא נקרא קודם לכן מקום שפך הדשן מכלל דלת"ק לא גריך: דקא מחייבי ליה עלה [חטאת] באה אלא על לאו וכרת כדתנן הפסח והמילה מלות עשה ואין חייבין עליהן חטאת במסכת כריתות (דף ג.) וקשה לפי' דברים אלו הן הלוקין (מכות דף יג:) משמע דקרבן לא בעי אזהרה דפריך התם ודילמא אזהרה לקרבן הוא דהא פסח ומילה דלית בהו אזהרה לא מייתי קרבן ומשני התם הייט טעמא משום דאיתקוש כל התורה כולה לעבודת כוכבים מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה לאפוקי הני דקום עשה ניהו וגרלה לפרש דהאי דבעי הכא אזהרה מגא לן הייט משום דחשיב ליה בפרק אלו הן הלוקין (שם.) השוחט והמעלה בחוץ ולאו אמתני' קאי והאי דקתני בכריתות (דף ב.) הפסח והמילה מלות עשה הייט כלומר דקום עשה ניהו ולהכי לית בהו חטאת ומיהו לקמן בשמעתין משמע דלאפוקי לאו קאתיא דפריך רבא הא דתנן פסח ומילה מלות עשה תיתי בק"ו ממותיר ומה מותיר שלא עבר עבר הזהיר כו' וכן פ' המולא תפילין (שרובין דף לו.) יצא פסח [ומילה] שהן מלות עשה [ופריך] הא כתיב ושמרת את החוקה וא"ל לילגאי כל מקום שנאמר השמר פגאל הוי לא תעשה אלמא הוי פירוסא יצא פסח [ומילה] שיש בעשה הייט שאין בהן לאו ואזהרה ואין לומר דסוגיא דידן כרבינא דמשני שיטיא לחריגא בפרק אלו הן הלוקין (מכות דף יג:) ומלי למימר אליבא דקרבן קבעי אזהרה דמ"מ קשיא דרבא אדרבא דהייט רבא בשמעתין והשיא מסקנא דמכות דקרבן לא בעי אזהרה אליבא דרבא ולפירוש הקונטרס נמי קשה קצת דאמאי תני טעמא דפסח ומילה משום דלית בהו לאו תיפוק ליה משום דלית בהו מעשה דאפילו לר"ע דאמר לא בעי מעשה הא אמר ריש לקיש בריש כריתות (דף ג:) הני דלא בעי ר"ע מעשה רבה מעשה זוטא בעי מיהו איכא לאוקמה שמעתין כרבי יוחנן דאמר ר"ע לא בעי מעשה כלל וגרלה לפרש דלישנא דמתני' קא דייק דקתני פסח ומילה מלות עשה הייט שהם בקום עשה ומשמע נמי הלאו דלית בהו אזהרה כלל:

מניין לזובח בהמה למרקולים שהוא חייב. פי' בקונטרס אע"פ שעבודתו דרך בזיון לסקלו באבנים וזה עובדו דרך כבוד ולא קרינא ביה אליבא דיעבדו הגויים שהלה את אלהיהם ואעשה כן אפ"ה מניין שחייב וגרלה דכל הנהו דלאו אורחייהו בזביחה אע"ג דמכובדים ניהו לא נפקא מאיכא יעבדו כדמוכח בפרק אלבנו מיתות (סנהדרין דף סג.) דאמר אליעזר בן יעקב היא דתניא על שפך הדשן ישרף שיהא שם דשן (שיקדים לשם דשן) ר' אליעזר בן יעקב אומר שיהא מקומו משופך אמר ליה אביי ל) דילמא במקומו משופך פליגי תנו רבנן השורף יא) מטמא בגדים יב) ולא המצית את האור יג) מטמא בגדים ולא המסדר את המערכה מטמא בגדים ואיזהו השורף יד) המסייע בשעת שריפה יכול אף משנעשה אפר מטמא בגדים תלמוד לומר אותם אותם מטמאין בגדים יומשנעשין אפר אין מטמאין בגדים *רבי שמעון אומר אותם מטמאין בגדים ניתך הבשר אין מטמאין בגדים מאי ביניהו אמר רבא איכא בינייהו דשוייה חרוכא:

הדרן עלך טבול יום

השוחט והמעלה בחוץ חייב על השחיטה וחייב על העלאה רבי יוסי הגלילי אומר. "שחט בפנים והעלה בחוץ* שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור שלא העלה אלא דבר פסול אמרו לו אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ כיון שהוציאו פסלו *הטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור יחייב רבי יוסי הגלילי אומר טמא שאכל טהור חייב וטמא שאכל טמא פטור שלא אכל אלא דבר טמא אמרו לו אף טמא שאכל את הטהור כיון שנגע בו טמאוהו וטהור שאכל טמא יפטור שאינו חייב אלא על טומאת הגוף: **גמ'** בשלמא יא) העלה כתיב עונש וכתיב אזהרה עונש דכתיב יואל פתח אהל מועד לא תבאו* אזהרה דכתיב השמר לך פן תעלה עולותיך וכי הא *דא"ר אבין א"ר *אלעזר כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה אלא שחיטה בשלמא עונש דכתיב יואל פתח אהל מועד לא הביאו אלא אזהרה מנלן אמר קרא ולא יזבחו עוד יז) האי מיבעי ליה לכדר"א *דאמר יח) מנין לזובח בהמה למרקולים שהוא חייב דכתיב ולא יזבחו עוד את זבחיהם אם אינו ענין לכדרכה יט) דכתיב איכה יעבדו תנהו ענין לשלא כדרכה אמר רבה קרי ביה ולא יזבחו וקרי ביה ולא עוד אכתי מיבעי ליה לכדתניא עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות שהרי

אף כאן למזרחה של ירושלים כ) אלא לרבנן היכא שריף להו כדתניא היכן נשרפין לצפון ירושלים חוץ לשלש מחנות רבי יוסי הגלילי אומר *אבית הדשן כא) נשרפין אמר רבא מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי ר' אליעזר בן יעקב כב) היא דתניא *על שפך הדשן ישרף שיהא שם דשן (שיקדים לשם דשן) ר' אליעזר בן יעקב אומר שיהא מקומו משופך אמר ליה אביי ל) דילמא במקומו משופך פליגי תנו רבנן השורף כג) מטמא בגדים ולא המצית את האור כד) מטמא בגדים ולא המסדר את המערכה מטמא בגדים ואיזהו השורף כה) המסייע בשעת שריפה יכול אף משנעשה אפר מטמא בגדים תלמוד לומר אותם אותם מטמאין בגדים כו) ומשנעשין אפר אין מטמאין בגדים *רבי שמעון אומר אותם מטמאין בגדים ניתך הבשר אין מטמאין בגדים מאי ביניהו אמר רבא איכא בינייהו דשוייה חרוכא:

הדרן עלך טבול יום

השוחט והמעלה בחוץ חייב על השחיטה וחייב על העלאה רבי יוסי הגלילי אומר. "שחט בפנים והעלה בחוץ* שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור שלא העלה אלא דבר פסול אמרו לו אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ כיון שהוציאו פסלו *הטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור יחייב רבי יוסי הגלילי אומר טמא שאכל טהור חייב וטמא שאכל טמא פטור שלא אכל אלא דבר טמא אמרו לו אף טמא שאכל את הטהור כיון שנגע בו טמאוהו וטהור שאכל טמא יפטור שאינו חייב אלא על טומאת הגוף: **גמ'** בשלמא יא) העלה כתיב עונש וכתיב אזהרה עונש דכתיב יואל פתח אהל מועד לא תבאו* אזהרה דכתיב השמר לך פן תעלה עולותיך וכי הא *דא"ר אבין א"ר *אלעזר כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה אלא שחיטה בשלמא עונש דכתיב יואל פתח אהל מועד לא הביאו אלא אזהרה מנלן אמר קרא ולא יזבחו עוד יז) האי מיבעי ליה לכדר"א *דאמר יח) מנין לזובח בהמה למרקולים שהוא חייב דכתיב ולא יזבחו עוד את זבחיהם אם אינו ענין לכדרכה יט) דכתיב איכה יעבדו תנהו ענין לשלא כדרכה אמר רבה קרי ביה ולא יזבחו וקרי ביה ולא עוד אכתי מיבעי ליה לכדתניא עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות שהרי

בין שנגע בו טומאתו. אע"ג דמשכחת לה כשחבר לו חבירו בבית הבליעה שחמת דמילתא מיירי קרא אפילו בטוהן לחוד פיו*: **אזהרה** מנלן. פי' בקונטרס [ועי' תוס' מולין קא.ד"ה שפיר ותוס' סנהדרין סג: ד"ה פרט]

[ועי' תוס' מולין קא.ד"ה שפיר ותוס' סנהדרין סג: ד"ה פרט]

עג א מיי' פ"ז מהל' מעשה הקרבנות הלכה ד:

עד ב ג מיי' פ"ה מהל' פרה אדומה הל"ד:

א ד ה מיי' פי"ח מהל' מעשה הקרבנות הל"ה:

ב ו מיי' פי"ח מהלכות פסולי המוקדשין הלכה יג:

ג ז מיי' שם הל' יב:

ד ח מ י' פ"ג מהלכות ע"ז הל' ג:

ל"ל אמתני' דסכא קאי ל"ק

ל"ל והעלה בחוץ חייב וכ"ל במשנה שבמשניות]

מולין קא.

ל"ל אילעאי

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה ודלמא וכו' משופך סס"ד ואח"כ מה"ד המסייע כגון דשויא וכו' לא מיקרי אליעזר ברבי נמתק: (ג) שם ד"ה אלא וכו' כדתנן במס' כריתות הפסח וכו' המלה סס"ד: (ד) שם ד"ה למרקולים וכו' איכה יעבדו ואפ"ה כל' ל' ואיכות וז עשה כן נמתק:

[ל"ל יביאנו]

שיטה מקובצת

(ל) ירושלים ולרבנן תיבת אלא נמחק: (כ) הדשן הן נשרפין. עי' בכפתור ופרח דף כ"א ע"ב: (כא) תי' היא נמחק: (כב) אביי ודלמא: (כג) השורף והמחעסק בצרכי שריפה מטמא בגדים: (כד) תיבות מטמא בגדים נמחק: (כה) המסייע: (כו) בשלמא העלאה כתיב: (כז) יביאנו אזהרה תיבת הביאו נמחק: (כח) עוד את זבחיהם לשעירים האי: (כט) דאמר ר"א מנין: (ל) לכדרכה דנפקא לן מאיכה יעבדו: (לא) מה"ד

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אזהרה וכו' דקרבן לא בעי אזהרה. עיין בכ"ק דף קה ע"ב תוס' ד"ה מאי לאו ובטוע דף יח ע"ב תוס' ד"ה ג"ת:

[סנהדרין סא: ע"ז נא.]

ולרבנן דמפקי: יד] המזבח שיהא: טו] שריפתן בגוף דכתיב אותם בגגן: טז] לא הוי לתנא: יז] תיבות אליעזר ברבי נמחק: יח] בחוץ והמעלה בחוץ: יט] ואפ"ה כי הדר: כ] ליה עלה: כא] שענש כרת:

מאיכה יעבדו נפקא לן לחתם בשלא כדרכה ואפילו בשלא כדרכה כלל שעובדין לאותה בזביון כגון פעור ומרקולים ואחת כדרכה ושלא כדרכה פי' כדרכה בעבודת כבוד אלא שאין דרכה בהשתחואה ואם תאמר מנלן הכא זובח בהמה למרקולים אימא כי אתא קרא למכובדים שאין דרכן בזביחה אבל למבזיון כגון פעור ומרקולים לא וי"ל דגלי ליה בהשתחואה דמכובדים ומבזיון שוין הוא הדין בזביחה ור"ת מפרש דתרי קראי בזביחה כתיבי הלי קרא דהכא ולא יזבחו ועוד כתיב זובח לאלהים יחרם דדרשינן בפ' ארבע מיתות (סנהדרין דף סא.) דיליתה זביחה ללמד על הכלל לחייב בכל עבודת פנים אפילו בשלא כדרכה וקשה לפי' דמהאי קרא לא שמעינן אלא לזובחה אבל עוקם במבזיון מנא לן ועוד תרוייהו למכובדין גריכי חד לעוקם וחד לאזהרה ועוד דלא ה"ל לאיתויי איכה יעבדו אלא הוה ליה למימר אם אינו ענין לכדרכה של מכובדין דכתיב זובח לאלהים יחרם תנהו ענין לשלא כדרכה כלומר מבזיון אלא כמו שפירשנו גראה דרבי אלעזר אכל שלא כדרכה אתא לאשמועי' דחייב אלא דנקט מרקולים לרבותא והשתחואה נפקא לן דאין חילוק בין מכובדין למבזיון כדפרי' סדע דהא אמר בפרק ד' מיפות (שם דף סד:) ג' כריתות בעבודת כוכבים למה אחת לכדרכה ואחת שלא כדרכה ואחת לגולך ולא מיבעיא לן קרא אחרינא חד למכובדין וחד למבזיון וק"ק הא דפריך בפ' ד' מיפות אימא יתה השתחואה ללמד על הכלל כולו ודקאמרת זובח למה לי לגופיה דמתסבין מעבודה לעבודה ומתמה עליה הש"ס אלא הא דקאמר רבי אלעזר מנין לזובח בהמה למרקולים כו' מהשתחואה נפקא מאי קושיא דילמא איצטריך לאזהרה במתסב מעבודה לעבודה דהא לעולם הוא כך דלא יזבחו אזהרה לעוקם דזובח לאלהים יחרם וי"ל דאם איתא דהשתחואה ללמד על הכלל א"כ לא תעבדם דאוקמינן (סנהדרין דף סב:) למגפף ומנסק הוה מייתר לן לאזהרה *אלא דמהשתחואה הוה ילפינן אפילו חיוב מיתה במגפף ומנסק: **אזהרה** מנין ת"ל השמר לך פן תעלה עולותיך. הא דמייתי אזהרה להעלאה אמסקנא סגיך דילפי הבאה הבאה או שם שם אבל לאביי דכסמוך קשה דק"ו הו"ל לאתויי: **מקום** שעבד אינו דין שהזהיר. ולא שייך למימר פסח ומילה יוציאו דאיכא למיפרך שכן קום עשה: **מה** לשרצים טהורים שכן אסורין במשהו. פי' בקונטרס דתניא במסכת מעילה בפרק קדשי מזבח (דף מז:) ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף וגו' פתח הכתוב באכילה וסיים בטומאה לומר כשיעור טומאתן של שרצים טמאים שיעור אכילתן של כל השרצים דהא כולהו כייל להו בהאי קרא ובכל אשר תרמוס וגו' ושיעור טומאתן נפקא לן בהכל חייבין (חגיגה דף יא:) שכן חומט תחילת בריייתו בכעדשה עד כאן לשון הקונטרס ותגב חורפיה לא עיין בה ובהדיא מסיק התם דוקא בשרצים טמאים ולא בטהורים דלמריגן במובדלין דיבר הכתוב דכתיב בסיפיה דקרא אשר הבדלתי לכם לטמא ול"ל דכל שהוא דהכא בבריה קמיירי דבכל שהוא מיחייב משום בריה כדאמרינן בפ"ק דחגיגה (דף י.) ובפ' כהן גדול וגזיר (גזיר דף נב.) ובמכות (דף יז.) ובפ' גיד הנשה (חולין דף לו.*) : **מכולהו** שכן לא הותר מכללן. תימה גילף בכולהו כרת בק"ו מחלב שהותר מכללו: **תיתי** בק"ו ממותיר. הא דנקט מותיר טפי מגזל וגניבה וכמה לאוין שבתורה משום דמותיר לא עביד מעשה דומיא דפסח ומילה ומש"ה לא נקט נמי הכי דלעיל דאיכא למיפרך שכן יש בהן מעשה: ה"ג

שהרי עונשין אמור °ואל פתח אהל מועד אזהרה [ח] דכתיב °השמר לך פן תעלה עולותיך מכאן ואילך [ט] בזבחים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות [י] שנא' °למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זובחים זבחים שהתרתי לך כבר על פני השדה לומר לך הזובח בשעת איסור הבמות מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב על פני השדה °והביאום לה' זו מצות עשה [יא] לא תעשה מניין ת"ל °ולא יזבחו עוד יכול יהא ענוש כרת ת"ל °חוקת עולם תהיה זאת להם לדורותם זאת להם ולא אחרת להם אלא אמר (ח)[יב] (ר' אבין) ק"ו ומה במקום שלא ענש הזהיר מקום שענש אינו דין שהזהיר א"ל רבינא [יג] לרב אשי א"כ לא יאמר לאו בחלב ותיתי ק"ו מנבילה מה נבילה שלא ענש הזהיר חלב שענש אינו דין שהזהיר אתא לקמיה דרבא א"ל מנבלה [יד] נמי לא אתיא דאיכא למיפרך מה לנבלה שכן מטמא משרצים טמאין מה לשרצים טמאין שמטמאין *במשהו משרצים טהורים מה לשרצים טהורים שאיסורן במשהו מערלה וכלאי הכרם מה לערלה וכלאי הכרם שכן אסורין בהנאה משביעית מה לשביעית שכן תופסת דמיה מתרומה [טו] שכן לא הותר מכללה מכולהו נמי שכן לא הותרו מכללן אמר רבא אי קשיא לי הא קשיא לי הא דתנן *פסח ומילה מצות עשה תיתי בק"ו ממותיר מה מותיר שלא ענש הזהיר פסח ומילה שענש אינו דין שהזהיר אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא ואמר לי ממותיר לא אתיא דאיכא למיפרך מה למותיר שכן אין לו תקנה תאמר [טז] פסח יש לו תקנה וכי מזהירין מן הדין אפילו למ"ד *עונשין מן הדין אין מזהירין מן הדין אלא *כדרבי יוחנן דאמר [יז] אתיא הבאה הבאה מהלהלן לא ענש אא"כ הזהיר אף כאן לא ענש אא"כ הזהיר

רבא

שפרי עונשן אמור. כלומר דמסתמא בהו משתעי קרא לאסור והרי עונשן אמור כאן: **מכאן ואילך כו'.** שנאמר למען אשר יביאו וגו' דמדכתיב אשר הם זובחים משמע שהיו עומדים ליפחתו בבמה ומכאן ואילך והביאום לה' (ג): **כזובח בשדה.** שלא לשם שמים: **(מלום) לא תעשה.** בהנך דהוקדשו בשעה תורה אור

ויקרא ד' דברים יב

ויקרא בשעת היתר: **פוסיר.** כדתאמרן יב] כאן: יג] **שענש.** כשהוקדשו בשעת איסור: **אינו דין שפוסיר.** ולקמן פריך וכי מזהירין מן הדין: **מערלים.** ות"ת תיתי אזהרה בחלב בק"ו מערלים טומאין כגון שמונה שרצים: **במשהו.** טומאתן בכעדשה אבל חלב בכזית: **מערלים טהורים.** שאין מטמאין כגון לפרדע וגמלה: **שכן אסורין במשהו.** לאכילה בכעדשה כדתניא במעילה בגמרא בפרק קדשי מזבח (דף מז:) ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף וגו' פתח הכתוב באכילה וסיים בטומאה לומר כשיעור טומאתן של שרצים טמאים שיעור אכילתן של כל השרצים דהא כולהו כייל להו בהאי קרא ובכל אשר תרמוס וגו' ושיעור טומאתן נפקא לן בהכל חייבין (חגיגה דף יא:) שכן חומט תחילת בריייתו בכעדשה עד כאן לשון הקונטרס ותגב חורפיה לא עיין בה ובהדיא מסיק התם דוקא בשרצים טמאים ולא בטהורים דלמריגן במובדלין דיבר הכתוב דכתיב בסיפיה דקרא אשר הבדלתי לכם לטמא ול"ל דכל שהוא דהכא בבריה קמיירי דבכל שהוא מיחייב משום בריה כדאמרינן בפ"ק דחגיגה (דף י.) ובפ' כהן גדול וגזיר (גזיר דף נב.) ובמכות (דף יז.) ובפ' גיד הנשה (חולין דף לו.*) : **מכולהו** שכן לא הותר מכללן. תימה גילף בכולהו כרת בק"ו מחלב שהותר מכללו: **תיתי** בק"ו ממותיר. הא דנקט מותיר טפי מגזל וגניבה וכמה לאוין שבתורה משום דמותיר לא עביד מעשה דומיא דפסח ומילה ומש"ה לא נקט נמי הכי דלעיל דאיכא למיפרך שכן יש בהן מעשה: ה"ג

סדין. לעיל קאי דמייתי אזהרה לשחוטי חוץ מק"ו: **אפילו למ"ד.** במסכת מכות עונשין מדין ק"ו מודה דאין מזהירין מן הדין דתניא בפ"ק דמכות (דף ה:) אים כי יקח את אחותו וגו' אין לי אלא בת אביו שלא בת אמו בת אמו שלא בת אביו בת אביו ובת אמו מנין תלמוד לומר ערות אחותו גילה והלא קל וחומר הוא למדתה שאין עונשין מן הדין וכן לענין אזהרת ערות אחותך בת אביך וגו' אין לי כו' עד שאין מזהירין מן הדין ופליגי תנאי בפ' בתרא ואיכא דדרשי להאי אחותו גילה דגבי עונש לדרשא (ג) מז) ועונש דבת אביו ובת אמו קסבר עונשין מן הדין ואילו אחותך היא דגבי אזהרה דילפינן מינה אין מזהירין מן הדין דלא אפשיה לדרשא אחריתי: **אחיה הבאה הבאה.** אחיטה מהעלאה כתיב בשחיטה (ויקרא יז) לא הביאו וכתיב בהעלאה (שם) לא יביאנו וגזירה שוה הואיל ומופנה היא לכך הרי היא יז] כמי שמפרש בה ואין זה מן הדין בק"ו שאדם דן מעצמו: ה"ג

[ועי"ע תוס' יבמות קיד: ד"ה משום ותוס' תולין קכ. ד"ה שכן]

[עי' תוס' חולין קכ. ד"ה שכן וכו' דמה לתיתא הכא (מה לכלים טמאים שמטמאין) בכל שהוא לא גרסי' לה וסופרים שכשו מטום דבתר הכי קאמר מה לכלים טהורים שאינן במשהו ע"ש ומעתה בהכך דמה לתיתא בכלים"י ד"ה מערלים וכו' וכן בד"ה במשהו וכו' ולאו רש"י כתבו אלא תלמיד אחר' פי' כן ע"פ הגי' שכשו הסופרים ותרע דכך היא דאם מפי רש"י יצאו הדברים המוה עוכא במ"ש ד"ה במשהו כו' אבל תלב בכזית אלא ידענא דחלב אינו מטמא כלל ונטור לגמרי כמבואר הכא דקאמר מה לכנלה שכן מטמא כלומר אבל חלב אינו מטמא ומן נתבאר להדיא בפסחים כג.]

ג' אמתסב מעבודה לעבודה דמהשתחואה כו' ל"ל

עירובין לו. כריתות ב.

סנהדרין מה. וש"נ מכות יז:

[בילקוט אחרי רמז תקפ"ח הגי' אלא אמר ר"י אתיא]

הגהות הב"ח

(ח) גמ' אלא אמר אביי ק"ו . נ"ב כ"ל וכן איתא בילקוט רמז תקפ"ח*) וכן מבואר בתוס"ד ש"ס לאזהרה וכן משמע להדיא מגמ': (ב) רש"י ד"ה מכלן וכו' לה' הס"ד ואח"כ מה"ד כאילו הקריב על פני הבמה : (ג) שם ד"ה אחי למ"ד כו' לדרשא אחריתא ועונש וכו' דילפינן מינה בת אביו ובת אמו אין מזהיריו : *) [לפנינו בילקוט שם איתא ר' אבין]

שיטה מקובצת

ח) אזהרה מנין דכתיב : ב) ואילך הוא מדבר בזבחים : ג) הבמות שהרי נאמר למען ותיבת שנאמר נמחק : ד) עשה מצות ל"ת : ה) אמר אביי ק"ו ותיבות ר' אבין נמחק : ו) רבינא לאביי א"כ ותיבות לרב אשי נמחק : ז) תיבת נמי נמחק : ח) מתרומה מה לתרומה שכן לא הותר מכולהו מה לכולהו שכן תיבת נמי נמחק : ט) תאמר בפסח שיש לו : י) דאמר ר' יוחנן אתיא : יא) עכשיו היו מזהרין : יב) תיבת כאן נמחק : יג) מה"ד מקום שענש : יד) קשיא לי בהא דאייתינן אזהרה : טו) אזהרה בק"ו ואות מ' נמחק : טז) לדרשה אחריתי ועונש : יז) כמו שפירש בה :

ס"ג **דאמר רבי יונה אמר קרא שם מעלה עולותיך ושם מעשה.** לאתקש שאר מעשות להעלאה מה העלאה לא ענש אלא אם כן הזהיר אף שחיטה לא ענש אלא א"כ הזהיר: **מאשכחן מוקטרי** יג) **בפנים שהעלן במזבח.** שחוטי פנים שהיו עומדים להקטירן בפנים יג) והעלו במזבח חייב כדכתיב בהעלאה (ויקרא יז) ולא תורה אור פתח אהל מועד לא יביאנו ברשויין להביאן לפנים ולהעלותן הכתוב מדבר: **מוקטרי חוץ.** שחוטי חוץ שנטמדין ליקטר במזבח ולא בפנים: **ואליהם תאמר.** זהו תחילת פרשת העלאה וסמוכה לפרשת שחוטי חוץ על הרשאונים דמשתמעי בשחוטי חוץ יד) *שאמר שאם העלו במזבח חייב ועליהם קריון: **ואליהם כתיב** טו). לשון קושיא הוא: **ס"ג אלא כדאמרן דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר לערב פרשיות.** וי"ל מוסיף על ענין ראשון ומערב הפרשיות לומר שאף שחוטי חוץ שהעלן במזבח חייב: **ל"ו כריתות בתורה.** וקשה הא המעלה במזבח והוינן בה מניינא למה לי ואמר רבי יוחנן שאם עשאן כולן בהעלה אחד חייב על כל אחת ואחת הא תרתי ניהו לחיובא המעלה לחיבי פנים והמעלה לחיבי חוץ דכיון דגמרת להו בהיקשא לו בגזירה שוה הוה ליה כל חד וחד גוף עבירה וחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלה אחד וניתני אלעזר ושבע והא ליכא לשנויי שם העלאה קתני כי היכי דקא חשיב המחלל את השבת טז) והעובד עבודת כוכבים בחדא ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שנינו בכריתות ואקשינן עלה (א) שבת יז) ועבודת כוכבים [ומשני] תנא חילוקין שלהן במקומן דתנן במסכת שבת (דף עב.) אבות מלאכות לרבעים חסר אחת ועבודת כוכבים תניא בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל יח) הכא לא תנא בהדיא המעלה לחיבי פנים והמעלה לחיבי חוץ דלא תנא לשנויי שם העלאה קתני כי היכי דקא חשיב המחלל את השבת טז) והעובד עבודת כוכבים בחדא ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שנינו בכריתות ואקשינן עלה (א) שבת יז) ועבודת כוכבים [ומשני] תנא חילוקין שלהן במקומן דתנן במסכת שבת (דף עב.) אבות מלאכות לרבעים חסר אחת ועבודת כוכבים תניא בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל יח) הכא לא תנא בהדיא המעלה לחיבי פנים והמעלה לחיבי חוץ ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שנינו בכריתות עליה שבת ועבודת כוכבים תנא חלוקים שלהן במקומן דתנן במס' שבת (דף עב.) אבות מלאכות מ' חסר אחת ועבודת כוכבים תניא בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל הכי לא תנא בהדיא המעלה לחיבי פנים והמעלה לחיבי חוץ ואע"ג דאיכא למשמעה מפלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבנן בהדיא מיהא לא תנהי בתרתי עכ"ל וקלא תימה גבי עבודת כוכבים היכי קאמר התם בפ' קמא דכריתות (דף ג:) דקתני יתהון אביכיהון פירוש במקומן הא ליכא למשמע ממתני' דד' מיתות אלא חיוב חטאת להכך עבודות אבל חילוק חטאות לא שמעינן מינה: **דאיבא** המעלה והמעלה קשיא.

כז) קשה מהא דלא משני ההיא דכריתות (ג"ז שם) כרבי יוסי הגלילי דפטר מוקטרי חוץ:

מאי עביד ליה לחלק. *תימה דהך סוגיא דלא כרבא אלא כאביי דפ' השואל (ב"מ דף לה:) דסבר לה כרבי יאשיה דפ' ד' מיתות (סנהדרין דף סו:) דבעי קרא לחלק גבי אביו ואמו: **חד** למוקטרי פנים שחסרו ואחד למוקטרי חוץ שחסרו. הכא לא שייך למילף מואליהם תאמר אי הבאה הבאה משום דבפנים טעמא דמהדרינן פוקטין ואחיבה הקטרה ולא שייך למילף למוקטרי חוץ: להכי

ס"ג **דאמר** רבי יונה. בפ"ק דכריתות (דף ג:) מהיקשא יליף: **הני** תלתין ותרי דאיכא המעלה והמעלה. דכיון דגמרת להו בהיקשא שוה הוה ליה כל חד וחד גוף עבירה וחייב על כל אחת ואחת אפ' כו] בהעלאה אחת והשוחט ומעלה נמי דקתני התם בתרתי לא ידעינן בהו תרתי לאוי אלא בגזירה שוה פי' בקונטרס והא ליכא לשנויי שם העלאה קתני כי היכי דקא חשיב המחלל את השבת בחדא ואע"ג דטובא חיובי איכא דהכי שנינו לה בכריתות (דף ג:) דלקמן עליה שבת ועבודת כוכבים תנא חלוקים שלהן במקומן דתנן במס' שבת (דף עב.) אבות מלאכות מ' חסר אחת ועבודת כוכבים תניא בסנהדרין (דף ס:) אחד העובד ואחד הזובח ואחד המקטר ואחד המנסך אבל הכי לא תנא בהדיא המעלה לחיבי פנים והמעלה לחיבי חוץ ואע"ג דאיכא למשמעה מפלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבנן בהדיא מיהא לא תנהי בתרתי עכ"ל וקלא תימה גבי עבודת כוכבים היכי קאמר התם בפ' קמא דכריתות (דף ג:) דקתני יתהון אביכיהון פירוש במקומן הא ליכא למשמע ממתני' דד' מיתות אלא חיוב חטאת להכך עבודות אבל חילוק חטאות לא שמעינן מינה: **דאיבא** המעלה והמעלה קשיא.

כז) קשה מהא דלא משני ההיא דכריתות (ג"ז שם) כרבי יוסי הגלילי דפטר מוקטרי חוץ: **מאי** עביד ליה לחלק. *תימה דהך סוגיא דלא כרבא אלא כאביי דפ' השואל (ב"מ דף לה:) דסבר לה כרבי יאשיה דפ' ד' מיתות (סנהדרין דף סו:) דבעי קרא לחלק גבי אביו ואמו: **חד** למוקטרי פנים שחסרו ואחד למוקטרי חוץ שחסרו. הכא לא שייך למילף מואליהם תאמר אי הבאה הבאה משום דבפנים טעמא דמהדרינן פוקטין ואחיבה הקטרה ולא שייך למילף למוקטרי חוץ: להכי

רבא אמר כדרבי יונה דאמר רבי יונה "אתיא שם שם מה להלן לא ענש אלא א"כ הזהיר אף כאן לא ענש אלא אם כן הזהיר אשכחן מוקטרי פנים שהעלן כ) לחוץ מוקטרי חוץ שהעלן לחוץ מנין אמר רב כהנא אמר קרא °ואליהם תאמר *על כ) הסמוכין תאמר מתקיף לה ל) רבא מי כתיב ועליהם ואליהם כתיב אלא כדתנא דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר לערב פרשיות *ר' יוחנן אמר אתיא הבאה הבאה מה להלן מוקטרי חוץ אף כאן מוקטרי חוץ מתקיף לה רב ביבי ל) הא דתנן *שלשים ושש כריתות בתורה תלתין ושב הויין דאיכא המעלה והמעלה קשיא והדתנן* °הזורק מקצת דמים בחוץ חייב מנלן נפקא ליה מדתניא *°דם יחשב לרבות הזורק דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר °או יזבח לרבות את הזורק ורבי ישמעאל האי או יזבח מאי עביד ליה מ) לחלק ור' עקיבא לחלק מנא ליה נפקא ליה °מלא יביאנו ורבי ישמעאל ההוא מיבעי ליה *°על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר ורבי עקיבא נפקא ליה °מלעשות אותו ור' ישמעאל חד למוקטרי פנים שחסרו נ) והעלו בחוץ וחד למוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ והא תניא רבי ישמעאל אומר יכול מוקטרי פנים שחסרו ז) והעלו בחוץ חייב ת"ל לעשות אותו על השלם חייב ואינו חייב על החסר ורבי עקיבא ח) מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ חייב ורבי עקיבא האי דם יחשב מאי עביד ליה °לרבות שחיטת העוף ורבי ישמעאל נפקא ליה °מאו אשר ישחט ורבי עקיבא אמר לך ההוא מיבעי ליה על השוחט הוא חייב ט) ולא על המולק ור' ישמעאל נפקא ליה מזה הדבר דתניא אשר ישחט אין לי אלא שוחט בהמה שחט עוף מנ"ל ת"ל או אשר ישחט יכול י) אף המולק ודין הוא מה שחיטה דאין דרך הכשירה בפנים חייב מליקה שדרך הכשירה בפנים אינו דין שהוא חייב ת"ל °זה הדבר ורבי עקיבא אמר לך ההוא מיבעי ליה *לגזירה שוה והא דתנן 'הקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור מנלן ומהיכא תיתי דחייב תיתי משחיטה *מה לשחיטה °שכן יא) נפסלת שלא לאוכלין בפסח תיתי מזריקה מה לזריקה שכן זר חייב עליה מיתה תיתי

מנלן. דאיחייב אזריקת דם בחוץ הא שחיטה והעלאה הוא דכתיב: **דם יחשב דם שפך.** לרבות את הזורק והאי כ) קראי בשחוטי חוץ כתיבי: **או זבח.** כתיב גבי העלאה לו לרבות את הזורק: **לחלק.** דלא תימא עד דמסיק עולה ושלמים: **לא יביאנו.** משמע חד: **ואינו חייב על החסר.** לקמן פליגי בה איכא למאן דאמר על אבר חסר ואיכא למאן דאמר על בהמה חסירה עד שיעלה כא) כל הבהמה ואיכא למאן דאמר על הקטרה חסירה כגון פחות מכזית: **אותו.** שלם משמע: **חד למוקטרי פנים כו'.** דאי כתב חד הוה אמינא הני מילי מוקטרי חוץ אבל מוקטרי פנים מיחייב דהא מהדרינן פוקטין (ג) דחסרו אלמא הקטרה היא: **ותא תניא.** בניחותא: **ור"ע סבר מוקטרי פנים.** שחוטי פנים שחסרו כגון פקעו מעל האור והעלן בחוץ חייב דהא מהדרינן פוקטין: **ור' ישמעאל נפקא ליה מאו אשר ישחט.** אע"ג דאיצטריך מחוץ למחנה כדלקמן אפילו הכי אשר ישחט יתירא הוא דמלי למיכתב כב) אל מחוץ למחנה אייתר ליה אשר ישחט לרבות שחיטת העוף: **הא דתניא** כ) **משוחט העוף חייב ואינו חייב על המולק.** והילכך איצטריכו תרוייהו דאי כתיב אשר ישחט למשוחטי מולק: **אין לי אלא שוחט בהמה.** כדכתיב אשר ישחט שור או כשב: **ומה שחיטה.** שאין זה דרך הכשירו של עוף בפנים חייב עליה בחוץ מליקה לא כ"ש: **ת"ל זה הדבר.** אשר זה אשר ישחט שחיטה ולא מליקה: **לגזירה שוה.** מפורשת בים מוחלין (ג"ב דף קכ:) ובנדרים בפרק *בתרא (דף עח.): **הקומץ מנחה בחוץ.** ולא הקטיר פטור: **מנא ליה.** דפטור: **ופרכינן מהי תיתי לחיובא.** דאיצטריך קרא למיפטריה: **מה לשחיטה שכן פוסלת בפסח שלא לאוכלין.** כגון לחולה וזקן שאין יכול לאכול כזית כדכתיב (שמות יב) איש לפי אכלו תכוסו תאמר בקומץ מנחה דלא שייך כד) פסול שלא לאוכלין ובקבלה מי אפילו בפסח לא מיפסלא כדאמרן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סח.) רבי אומר לשון סורסי הוא זה כאדם שאומר כה) טוב לי עולה זה דבשחיטה לחודה הוא דפסלה מחשבת אוכלין: **תיתי מזריקה.** דלא פסלה שלא לשם אוכלין בפסח ומחייב עליה בחוץ וה"ה לקמילה וקבלה: **שכן זר חייב עליה מיתה.** מה שאין כן בקמילה וקבלה דבעינן עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה כדאמרינן פרק בראשונה בסדר יומא (דף כד.) והני תרוייהו יש אחריהן עבודה: תיתי

[לקמן קיט:]

ל"ל תאמר

כריתות ב.

לקמן קי.

סנהדרין לד: ע"ש

[לקמן קח: קט:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ל"ו כריתות וכו' ושבת וע"ז תנא. נ"ב זהו חילוק של רש"י (ב) שם ד"ה חד למוקטרי וכו' פוקטין שנפקשו מעל מזבח דתסרו:

ל"ל דם יחשב ל"ק

[מדרש מח. ב"ב קכ:]

[נעשל ד.]

[ל"ל בפרק נערה]

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פי"ח מהלכות מעשה הקרבנות הל"ד:

ו ב מיי' פי"ט שם הל"ג: [בס"י לו' בהעלם אחת]

ז ג מיי' שם הלכה יח:

ח ד מיי' שם הל' ט:

ט ה ו מיי' פי"ח שם הלכה יח:

י ז מיי' פי"ט שם הל"ז:

יא ח מיי' פ"ב מהלכות קרבן פסח הל' ג:

כילקוט רמז תקפ"ב פרשת אחרי מות המביא [מתיבתא ר"י עד מה להלן ושם סגי' מה להלן בשחוטי חוץ אף כאן בשחוטי חוץ] ועי' רש"ק ול"ק

עיין ל"ק

שיטה מקובצת

מ) שהעלן בחוץ מוקטרי חוץ שהעלן בחוץ מנלן אמר כו' [על הראשונים תאמר תיבת הסמוכין נמחק]: ג) לה רבה מי כתיב ועליהם תאמר ואליהם כתיב ואליהם קרינא אלא כדתנא דבי רבי ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל ואליהם תאמר: ד) ביבי בר אביי הא: ס) ליה מבעי ליה לחלק: ו) והעלן בחוץ וחד כו' שחסרו והעלן בחוץ: ז) שחסרו והעלן בחוץ והא חייב: ח) עקיבא סבר מוקטרי פנים שחסרו והעלן בחוץ: ט) חייב ואינו חייב על כו' תיבת ולא נמחק: י) יכול שאני מרבה אף: יא) שכן פוסלת שלא לשום אוכלין בפסח: יב) מוקטרי פנים: יג) בפנים והעלן בחוץ: יד) חוץ תאמר שאם: טו) כתיב ואליהם קרינן: טז) השבת בחדא והעובד: יז) תיבות ועבודת כוכבים נמחק ותיבת ומשני ל"ש: יח) אבל הני לא תנא הכא בהדיא: יט) הזורק מקצת דמים: כ) והאי קרא בשחוטי חוץ אף שיעלה את כל: כא) למיכתב או מחוץ תיבת אל נמחק: כב) ליה על השוחט חייב תיבת העוף נמחק: כג) שייך בה פסול שלא לאוכלין ובקבלה: כד) לחברו כום: כו) אפי' בהעלם אחד: כז) תיבה מהא תיבת קשה נמחק: